

ANTIKVARIÁT + BAZAR

M. Hlavatý - T. Hokův
P.O.Box 84,111 21 Praha 1

NAKUPUJEME

Mapy, grafiku,
knihy (do r.1950),
bankovky a mince,
drobné umělecké
a užité předměty
(starší 30ti let)

tel. : 829 629, 821 93 76
(19 - 21 hod.)

MINIPOVÍDKA

Na parkovišti u zámku v Roztokách jsem zahlédla auto s poznávací značkou Strakonice. Maně se mi vybavila úsměvná vzpomínka na rozesmátého strakonického sanitáka, který přijel do naší výdejny v ÚJV v Řeži pro radiofarmaka. Měl sanitku se značkou STC. Strašně se tenkrát rozchechtal když jsem se ho jen tak mezi řečí zeptala, jestli u nich jezdí auta s řadou B. Říkal, že ne, tuhle řadu prý úplně vynechali.

To bylo za totality. Jestli teď už řadu B užívají, to nevím. /Kralupy/

U v n i t ř ě í s l o :

1. Josef V o l a ř í k: Milenci roku 2000 podle Klause.
2. Václav J a n o š e k: U nás v Kocourkově .....
3. Pavel Š t i l l e r: Přežije Mečiar vznik konfederace?
4. Akce pro obnovu a rozvoj l i b e r a l i s m u.
5. Mše v Jáchymově /Národní politika/
6. "Jakýpak svět /N á r o d n í p o l i t i k a/
7. Josef Volařík: Svaly levičácké pravice.

Předpokl.cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975

o b n o v e n o 1987 ročník 9 čísla

Vydává: Vladimír Hejný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk reda:M.Zemanová,J.A.Verga

Jak ho (tedy) pokřtít? Chumajíczech!!

Maskot MS '94

Není na světě sportovního periodika (včetně Fotbal PRESSu), jež by neotisklo podobiznu maskota příštího MS'94 v USA „World Cup'94“.

Všechna však jen se suchým konstatováním, že tohle sympatické psisko s ještě sympatičtějším čumáčkem nemá zatím jméno. Vynalézavost je tedy ve psi. Tak milý pejsánek a bez křtu?

Fotbal PRESS navrhuje:

Jelikož má pejsek šibalský úsměv na onom čumáčku, my bychom si ho pojmenovali na Čumáček. Už samotné vyřčení takového jména při zavolání „Čumáček!“ hladí samo o sobě. Jde však o pejska univerzálního a v cizině by našeho Čumáčka nevyřekli jinak než „kumásek“, takže v přepisu do vícera cizích jazyků bude náš Čumáček psán jako Chumaczech. Hlavně ta druhá část jména zní šarmantně česky (czech), první připomíná cosi indiánského.

„Chumaczech“ je pejsek hrdý. Ten postoj. Důstojný. Je to zkratka Někdo. Lord. Don. Snad tohle – Don. Don PES. A aby to bylo více zmezinárodněno, přidáme písmenko „O“ a je to Don PESo.

Tyto dva návrhy i s kratším etymologickým vysvětlením, ko znamená „Čumáček – Chumaczech“ posíláme organizátorům World Cupu'94. A co znamená Don PESo, rovněž

(Red.)

Autor "Chumajíczecha" Josef Volařík vycházel pravděpodobně ze situace před rozbitím republiky - hodné chumaje. V.H.

MIJENCI ROKU 2000 podle Klause

V "evropském domě" se sídlem v Praze se sešli Francouz, Němec a Čech.

Francouz: "Já jsem to s tou svojí vydržel měsíc, už nemám na ni chuť."

Němec: "Já jsem to vydržel dva měsíce a mám jí až po krk."

Čech: "Já jsem s tou svou vystačil tři měsíce...no a když jsem rozemlel kosti, tak o měsíc déle. A už mám chuť na další."

o o o

/Z období totality/

- Jaký je rozdíl mezi Sovětským svazem a Kubou?
- V Sovětském svazu mají kubánské kozáky, na Kubě kozaté Kubánky.

/Z období sametové netotality/

- Jaký je rozdíl mezi Kubou a Československem?
- Volové na Kubě tahají povozy, kdežto volové u nás tahají nás .... za nos.

o o o

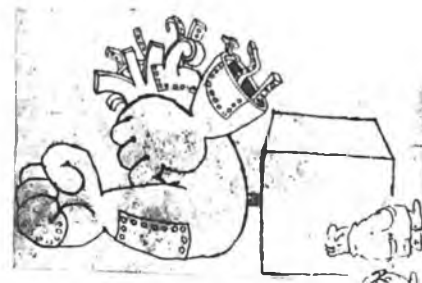
Sešel se triumvirát našeho hospodářského pokroku: ministr pro privatizaci, finance a hospodářství. Nikdo z nich nevěděl jak dál - ani poradce pana ředce, ani věhlasní proroctví, ba ani experti z Hovadských investičních fondů. Tak se zdrcení odebrali do dětské školky, jak jim kdosi našeptal.

pepiček, známý věstec, seděl právě na nočníku, trpí chronickou zácpou.

"Pane Pepo - dí finarčnick - jsme v úzkých, co myslíš, hošánku, že přijde po tak úspěšné malé i velké privatizaci?"

"No co? Co má přijít - hlomadná plivatizace," pronesl mrňavý pan Pepa a natotata se pokakinkal.

o o o

S v a l y levi-
čácké pravice

Členové britské královské rodiny jsou přece jen lidé. Lady Diana a princ Charles mají před rozvodem. Vznešení se také rozvádějí?

Rozvádějí, ale nesmějí být tiskem veřejně zesměšňováni, uráženi či ponižováni. Takže tahle kresba ze západního tisku je jen takovým neškodným poleháním.

J.V.

Akce pro obnovu a rozvoj liberalismu

LIBERALISMUS je

- organizované úsilí o neustálé vytváření svobodných podmínek ve svobodné společnosti
- podpora podnikání, samosprávy a sebeurčení

LIBERALISMUS není

- tolerance ke komunismu a jeho ideologii
- pravolevý fanatismus nesmiřitelných

LIBERALISMUS potřebuje

- setkávání liberálních odborníků i laiků, přednášky, besedy
- vydávání publikací a periodik
- vytváření klubů, nadací a společenských organizací

LIBERALISMUS žádá

- o podporu příznivce a sympatizující veřejnost
- o zapůjčení místností pro schůze a besedy
- o poskytnutí vydavatelských možností

číslo účtu: 12405953 - 0300

KS 0558, VS 43

Československá obchodní banka
pobočka České Budějovice, Senovážné nám. 2

V druhé polovině r. 1991 byl podniknut rozsáhle založený pokus o likvidaci organizační a politické základny liberalismu v českých zemích, Liberálně demokratické strany. Podařilo se LDS rozštěpit; přičleněním k ODA měla být posléze zlikvidována. To se nezdařilo, podařilo se však zabránit její účasti v parlamentních volbách roku 1992.

Po květnové konferenci organizuje LDS akci za obnovu a rozvoj liberalismu v Čechách a na Moravě.

Dárci na konto obnovy liberalismu 12405953 - 0300, udržované přípravným výborem liberální nadace, obdrží zdarma bílou knihu obsahující dokumentaci událostí, které měly vést k zničení první nezávislé politické strany po únoru 1948.

U nás v Kocourkově.....za první, za druhé a za třetí!Za první:--

"Představení Kocourkova svolávají na zítřek Brigádu. Novomlýnská přehrada, která se včera postavila, se bude zítra bourat. Lopaty, rýče a bagry sebou. Je to velmi výhodné a přijde to levněji, než její výstavba, která stála několik miliard, zatím co její zbourání bude stát jen několik milionů. Další výhodou bude v tom, že ničení živočichů, brouků a jiné "havěti" bude daleko intenzivnější, když živočichové budou ničení každoročním zaplavením velkých ploch, než teď, když je voda soustředěna na jedné ploše a na nezaplaveném území se těmito živočichům "lebedí" po celý rok. Výhodou bude také v tom, že zemědělci nemusí sklízet na lukách seno a někdy ani otavu, jeli-kož po vodou tráva neporooste. Zemědělcům odpadne také orání, protože někteří "provokatéři" již začali louky rozorávat a dělat z nich ornou půdu, která dává daleko větší výnosy, než na zamokřených loukách. Zemědělci nebudou mít žádné výlohy ani se zavlažováním, protože nebudou mít vodu, třebaže tato je jižní Moravu placena zlatem. Bouráním přehrady si okolní lidé vydělají spoustu peněz a naopak zase hodně lidí nebude mít výlohy ježděním za rekreací, protože se nebudou mít kde koupat. Vezněme si příklad z Gabčíkova. Kdyby se toto dílo rozbouralo hned jak se z lidí stali blázni, kteří stavbu zastavili, nemuseli by dnes ti blázni z nichž se stávají lidé - uvažovat o tom jak přehradu dokončit a využít ji. Další bourání přehrad se asi konat nebude, protože tyto se nacházejí v Čechách. Tam ať jsou živočichové ničení - tam to asi ochráncům přírody nevedí.

Za druhé:--

Zákon opudě nebude tak honem vydán, protože ještě není jaro. Jen ať zemědělci odpočívají vždyť je zima. Teď se přece nemusí vzrušovat tím kolik budou mít půdy, kde ji budou mít, kde budou sít, sázet brambory, řepu a jiné plodiny. Na "šturmování" jsou zemědělci přece zvyklí. Že se to týká hlavně soukromníků? No ti mohou tprve počkat, ti přece ještě ani nezačali a vláda se o ně "dobře" stará. A vůbec co byste chtěli zemědělci? Vždyť vám kdosi nadělal tolik stran, že jste se nedostali ani do parlamentu. Vy jste "hořeli" a toužili po demokracii a možná správně jste věřili O F a proto by vás nemělo toto hnutí nechávat "na holičkách" a úplně přehlížet. Že zákon o půdě neděláte výhradně Vy, kterým patří půda? Zemědělství inženýři a technici tomu asi tolik nerozumí, jako ti lidé, kteří v zemědělství nepracují.

To víme, že je to podle vašeho selského rozumu jednoduché: půda je vlastnictvím jejího majitele, tak jako auto, dům dílna a jiné nemovitosti a rozhoduje o nich tedy jejich majitel. Budeme tyto pozemky a ostatní nemovitosti vracet, ale spůdou to nemůže být tak jednoduché, půda totiž patří zemědělcům a ty musíme práce jen trochu potrápiti. Nějaké to vzrušení a zdržování musí být. To nevadí, když dojde vhodná dbba, která se nedá odkládat, aby výnosy na polích byly uspokojivé.
Za třetí:---

Země Moravskoslezská nedostane samosprávu, protože si to přejí Moraváci a také proto, že "pragocentrismus" by už neměl komu vládnout. Kdepak! Slováci již mají svoji republiku, snažíme se jí "sníst" "modré s nebe" a stále nejsou spokojeni a teď ještě vy Moraváci budete něco vymýšlet a požadovat také nějakou samosprávu. Pravda v sousedních zemích to mají, ale to je něco jiného - tam z bývalé NDR udělali hned po rozpadu pět spolkových zemí, kdežto nám se zatím daří moravanům jen slibovat, pomížovat, sem tam je i zesměšnit, ukrást jim každoročně nějakou tu miliardu z rozpočtu a jiné kratochvíle. My Kocourkovští máme obavu, že vznikem moravskoslezské republiky, by nastal ve státě klid, veliké zblížení lidí a každý by si musel hrát na svém písečku jen "za své" a ukázat co dovede. Ne že bychom měli strach z nějaké moravskoslezské republiky, ale práce nám to tak vyhovuje lépe. Morava práce již kdysi jakousi samosprávu měla, dokonce prý to byla jakási Velkomoravská říše, ale to dnes práce již není potřeba.

Konec hlášení pro občany Kocourkova.

Ne.

Takoví jsme?

Bohužel ano!

V r b i c e, 26 ledna 1991.

4 6. 11. 1987 **PRÁCE**

MOSKEVSKÁ VEŘEJNOST K VRSR. Socialistická revoluce v Rusku je právem považována za rozhodující událost světových dějin, řekl kandidát politického byra ÚV KSSS, první tajemník moskevského městského výboru KSSS Boris Jelcin při zahájení slavnostního zasedání moskevské veřejnosti věnovaného 70. výročí VRSR.

S pozdravem

Václav J a n o š e k

691 09 V_r_b_i_c_e_._11_._

БОЛГАРИЯ

Тодор
ЖИВКОВ
1953-1989

Петр
МЛАДЕНОВ

ГДР

Janosek

Landesrat

"Res publica" č.38/92

Эрих
ХОНЕКЕР
1971-1989

Грегор
ГНЗН

Přežije Mečiar vznik konfederace?

Parlamentní volby v Československu dopadly podle očekávání: pesimističtí sýčkové, prorokující brzký zánik federace, dostali za pravdu. Další katastrofální předpovědi se nevyplnily. Strašidlo polské rozdrobenosti a maďarské lability bylo zatím jak v Českých zemích tak na Slovensku zahánáno zpět do říše bájí. Vysoká účast voličů okolo 85% a jasné rozložení sil pravice i levice svědčí o rozhodné vůli občanů a ještě nízkém stupni únavy politikou. Protestní voliči nehráli žádnou velkou úlohu.

V obou částech rozpadající se federace je možno vytvořit silné, i když proti kladné vládě, opírající se o solidní většiny. Národní referenda v obou republikách musí rozhodnout o osudu společného státu a civilizovaných formách možného rozchodu.

V zásadě nemohly volby dopadnout jinak. Neblahé dědictví totalitní diktatury a nevyřešené problémy komunisty zhuďlašené asymetrické federace oživily dilema roku 1968: demokratizace nebo federalizace. V Čechách, na Moravě a ve Slezsku došlo během dvou experimentálních let po převratu 1989 k podstatné debolševizaci a demokratizaci veřejného života, jež se manifestovala v touze většiny po hlubokých reformách a jejich rychlém, nebrzděném tempu. Levicové koketerie a různé návraty k blouznivým modelům nedostatkových socialismů byly definitivně pohřbeny. Komunisté dostali jen tolik hlasů, kolik zhruba mívali za první republiky, kde jejich podíl činil 10 až 13%.

Vítězná pravicová koalice Klausova bloku ODS-KDS s Luxovou KDU-ČSL a Kalvodovou ODA má v České národní radě pohodlnou většinu a nemusí brát ohled na očekávané obstrukce extremistů, tj. komunistů a Sládkových fašistoidních republikánů. V případě potřeby, např. v otázkách státoprávního uspořádání, může počítat se solidaritou „loyální opozice“, již tvoří sociální demokraté, levicoví liberálové z LSU a poslanci moravského zemského hnutí. Stane-li se Václav Klaus jenom českým premiérem, znamená to, že opouští na významu ztrácející federální úroveň a nechce se stát správcem konkursní masy uvolněného dvoustátí.

Slovenští voliči se vyjádřili neméně jednoznačně, i když z českého a historického hlediska málo povzbudivě. Důležité je, že Mečiarovo různorodé levicové hnutí HZDS, trávající na značném zpomalení či dokonce zastavení politických a ekonomických reform, nezískalo ve Slovenské národní radě nadpoloviční většinu mandátů. Se svým koaličním partnerem, Prokešovými nacionalisty ze SNS, má sice absolutní většinu, ale ne třipětinovou, potřebnou pro ústavní změny. Ani Mečiar tedy není v každodenním zákonodárství odkázán na libovůli Weissových komunistů.

Slovenské volební votum je výsledkem chyb minulé a přítomné politiky českých, slovenských a čs. vlád. Z minulosti se nadále mstí nespěšené národnostní sliby roku 1918, traumatická hypotéka Mnichova a Tisova státu, jakož i podstatně slabší demokratické tradice, které se v období maďarizační nadvlády zaostalého Uherska před 1918 a obou totalitních diktatur po 1939 nemohly řádně uchytit a rozvinout.

Reakční komunismus, působící v oblasti společenských vztahů jako obrovská dějinná lednička, zmrazil slovenskou otázku na úrovni nerovnoprávného uspořádání roku 1968. Slovenské přání „nejprve opravdová federalizace, pak demokratizace“ se opět neuskutečnilo. Nebylo proto divu, když se r. 1990, při tání nomenklaturních ledovců, na Slovensku znovu objevily staronové požadavky na odstranění Husákově mocenského pragocentrismu, korekci federální asymetrie a vytvoření plnoprávné Slovenské republiky, konfederované nebo úplně samostatné. Souhrně lze říci, že důsledky sovětské okupace a „hnusákovské“ normalizace otravují česko-slovenské vztahy ještě dnes, po 24 letech.

Sametová revoluce neprorazila na Slovensku začarovaný kruh autonomních tužeb a bezpodmínečně nutné hluboké demokratizace. Protože se komunistický režim v zemi Slováků nechoval tak brutálně, sektářsky a protidílově jako v Českých zemích, neexistovala tam ani silná potřeba rozbit staré struktury a bez váhání reformovat nefungující systém. Rostoucí hospodářské potíže a vyšší nezaměstnanost nabádaly naopak k opatrnosti a živily nechuť k zásadním změnám.

Občanskému hnutí VPN, vedenému tenkou vrstvou intelektuálů, se nepodařilo získat širší základnu. Z VPN se brzy oddělilo Mečiarovo hnutí s radikálněji požadavky. Slabá vláda rodinného klanu Čarnogurských a nešťastné taktizování Pithartovy vlády dokonaly zčásti požadavky. Slabá vláda rodinného klanu Čarnogurských a nešťastné taktizování Pithartovy vlády dokonaly zčásti amatérsky a naivně rozvržené dílo. Komplikované, nefunkční a občanům málo srozumitelné struktury federálního parlamentu, šité komunisty na míru nedemokratické totality a monopolu jedné strany, nepřesvědčily v dvouletém přechodném období obyvatelstvo o zdárné činnosti federace. Malichernost a sobeckost mnoha českých a slovenských politiků podlomily důvěru ve shodu v základních otázkách.

Dlouhodobá šeptanda nacionalistických kruhů o „špatných zkušenostech“ Slováků s vyspělejšími českými bratry, kterého se přes velké úsilí nikdy nepodařilo dohonit, se výborně hodila do Mečiarova radikálního konceptu a nepomáhala odbourat staré komplexy a předsudky. Nedostatečná informovanost Slováků o negativních postojích Západu k rozpadu republiky, citelných hospodářských důsledcích slovenského separatismu a obrovských sumách české pomoci Slovensku v letech 1918-38 a 1945-92 však není jen dílem slovenských nacionalistů, šovinistů a demagogů.

Spadá rovněž na vrub českých novinářů, politiků a intelektuálů, kteří tzv. mlčící většině na Slovensku včas a důrazně nevysvětlili, také svou osobní přítomností a angažovaností, všechny souvislosti a přednosti společného státu, nerozdělené ekonomiky a plodného soužití obou národů.

Česká strana začíná chápat jak slovenské úsilí o institucionální garancii parity, tak některé psychologické aspekty slovenských požadavků, jež mají formální i obsahový charakter. Slovinci se chtějí cítit stejně „státotvorným národem“ jako Češi. Do popředí současných jednání je proto třeba postavit princip trpělivosti a zásadu, aby se „vlk nažral a koza zůstala celá“. Jednání Klause s Mečiarem budou ještě dlouhá a úporná. Klaus se pokusí zachránit z národních substancí vše, co se dá. Politický tlak na Mečiarovo hnutí, které není jedolitou politickou stranou, však každopádně poroste.

Mezi faktory, jež by mohly Mečiara přinutit dosáhnout konsensu a částečně se stáhnout z radikálních pozic na realističtější a pragmatičtější řešení, jsou zatím viditelné tyto:

1. Uvnitř Mečiarova hnutí se tříbí názory a formují proudy, které nesouhlasí s maximalistickými požadavky a budou asi usilovat o „politiku možného“ a rozumný kompromis.

2. Podpisová akce „České iniciativy“ na Václavském náměstí na okamžité vypsaní referenda a eventuální separaci České republiky Slováci zpočátku zaskočila a ukázala, že velká část Čechů se nebojí vlastní samostatnosti a propuštění Slovenska do neodvratného hospodářského chaosu.

3. Na Západě se množí ostré projevy nevole nad pravděpodobným rozbitím republiky. Československo, nadále jediný ostrov stability a poměrné prosperity ve zcela rozkládané postkomunistické Evropě, se dosud na Západě těšilo velké důvěře a obdivu. Zánik společného státu by šel převážně na účet méně známého a „levicového“ Slovenska, které se jako kryptokomunistické Srbsko octne v mezinárodní izolaci a nebude v dohledné době přijato ani do sjednocené Evropy ani do OSN.

4. Maďarsko se již dnes dostává do silné konfrontace se Slovenskem, a to nejen kvůli Gabčíkovu a nejistému osudu slovenských Maďarů. Podrážděný výrok ministerského předsedy Antala „Známe jen Československo, o Slovensku nic nevím“ má více než symbolický význam.

5. Nejdůležitější slova, hlavně proti rozdělení měně, přicházejí od zahraničních investorů. V případě nebezpečné destabilizace slovenských poměrů chtějí zastavit, omezit nebo stáhnout své slovenské projekty. Mluvcím těchto varovných tendencí je Volkswagen Bratislava. O signálním účinku jeho budoucích rozhodnutí na všechny ostatní investory nemůže být pochyb. Pokerová partie o budoucnost čs. státu nebude určitě chudá na různá překvapení, názorové kotrmelce a taktické manévry. Perspektiva

hude říkat světová veřejnost tomuto únosu hlavy státu, odpověděli: „Jakýpak svět, jakýpak Evropské společenství? Zde v kárárnách jsou svět a Evropské společenství.“ [17]

„Jakýpak svět?“

Typické je chování „jugoslávského“ plukovníka Gagoviče, který před několika týdny zajistil bosenského presidenta Izetbegoviče. Když se novinař tážal, co

ku v neďalekém Ostrově, za 15 roků existence Jáchymovských dolů jimi prošlo víc jak 45 tisíc politických vězňů. O nejdůležitějších podmínkách v 11 pracovních táborech svědčí skutečnost, že až do roku 1957 museli vězni razit báňské chodby ručně. (Čr)

Mše v Jáchymově

Mše za popravené a umučené politické vězně v 50. letech otevřela v Jáchymově setkání 1.900 bývalých politických vězňů a jejich příbuzných třetí ročník akce „Jáchymovské peklo.“ Jak vyplynulo z vystoupení účastníků na následném mítingu

Popularita mocných spočívá v tom, že si na jednoho kritika mohou dovolit držet 10 chvátků.

V. DAVYDOVSKI

„Národní politika“
červen 1992

Konfederace se zdá únosná a spravedlivá.